ಭಕ್ತೆಗಾಗಿ ಲೇಖನಿ ಹಿಡಿದ ಭಗವಂತ

ಕಥೆ: ಸ್ವಾಮಿ ವಿಮೂರ್ತಾನಂದ

ಚಿತ್ರ : ಶಂಕರ್

1 ಜನಾಬಾಯಿ ಪಂಡರಾಪುರದಲ್ಲಿ ಸಂತ ನಾಮದೇವನ ಮನೆಯಲ್ಲಿ ಕೆಲಸ ಮಾಡುತ್ತಿದ್ದಳು. ಯಾವಾಗಲೂ ಆ ಮನೆಯಲ್ಲಿ ಪಾಂಡುರಂಗನ ಮಹಿಮೆಯನ್ನು ಸ್ತುತಿ ಮಾಡುತ್ತಿದ್ದರು. ಜನಾಬಾಯಿ ಪಾಂಡುರಂಗನ ಹಾಗೂ ಅವನ ಭಕ್ತರ ಸೇವೆಯನ್ನು ಅತ್ಯಂತ ಶ್ರದ್ಧೆಯಿಂದ ಮಾಡುತ್ತಿದ್ದಳು.

2 ಪಾಂಡುರಂಗನ ದೇವಾಲಯದಲ್ಲಿ ಕೀರ್ತನಕಾರರು ರಾತ್ರಿಯೆಲ್ಲ ಭಗವನ್ನಾಮ ಸಂಕೀರ್ತನೆ, ನರ್ತನಗಳಲ್ಲಿ ಕಾಲಕಳೆಯುತ್ತಿದ್ದರು. ಜನಾಬಾಯಿ ಅವರೊಂದಿಗೆ ತಾನೂ ಸೇರಿಕೊಳ್ಳುತ್ತಿದ್ದಳು.

3 ಒಂದು ದಿನ ರಾತ್ರಿ, ಜನಾಬಾಯಿ ಕೀರ್ತನಾಕಾರರಿಗೆ ಊಟ ಕೊಂಡೊಯ್ಯಲು ಮನೆಗೆ ಬಂದಳು. ಅವಳು ಅಲ್ಲಿ ಇಲ್ಲದಿದ್ದ ವೇಳೆಯಲ್ಲಿ ಪಕ್ಕದ ಮನೆಯವಳು ಜನಾಬಾಯಿ ಇಟ್ಟಿದ್ದ ಬೆರಣಿಯನ್ನೆಲ್ಲ ಕೊಂಡೊಯ್ದಿದ್ದಳು.

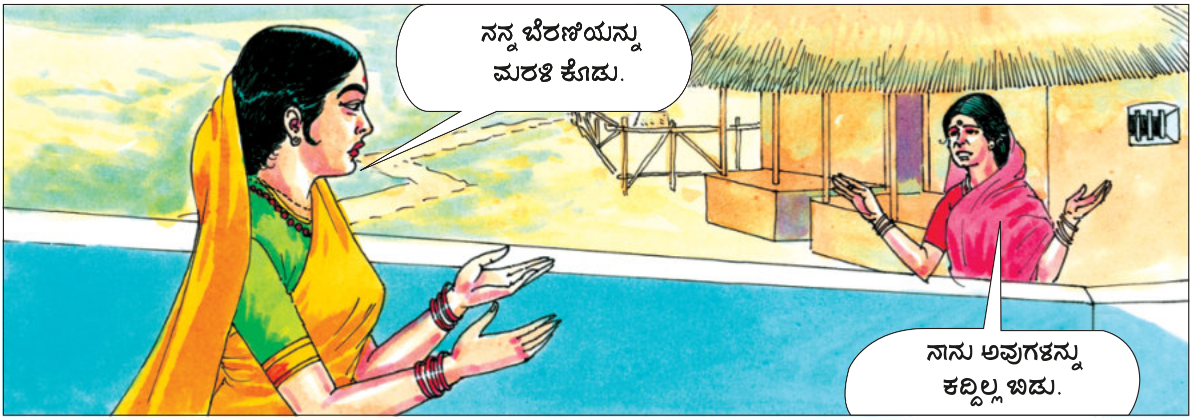

4 ಜಗಳ ಜೋರಾಯಿತು. ಸಾಮಾನ್ಯವಾಗಿ ಮೃದು ಸ್ವಭಾವದವಳಾಗಿದ್ದ ಜನಾಬಾಯಿ ಜೋರಾಗಿ ಜಗಳವಾಡುವುದನ್ನು ಕಂಡ ನಾಮದೇವನಿಗೆ ಆಶ್ಚರ್ಯವಾಯಿತು.

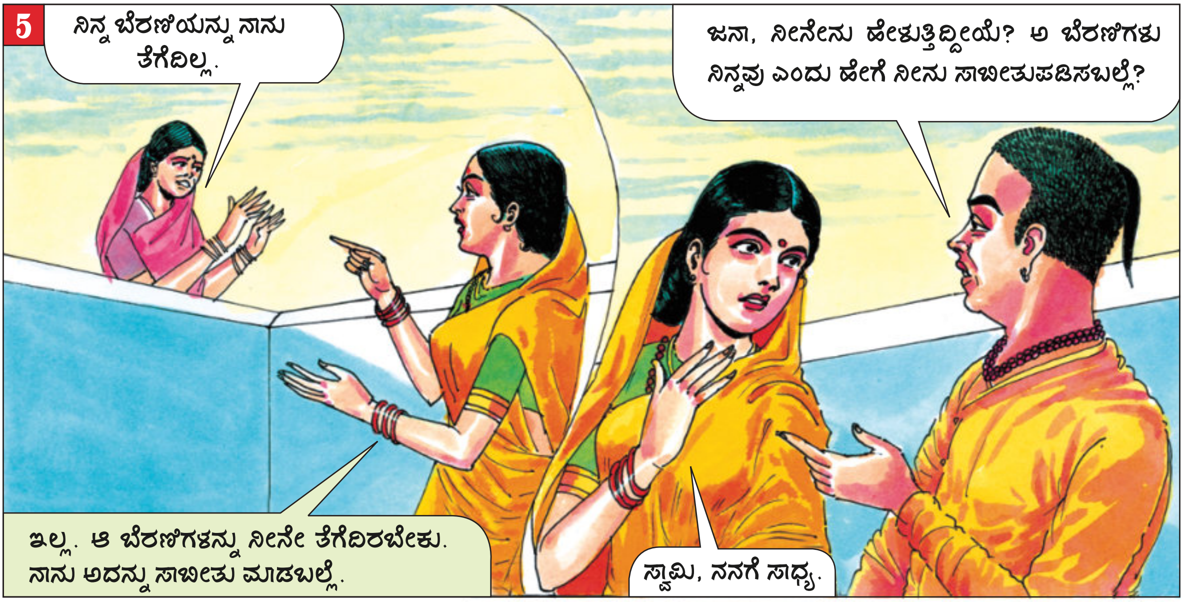
5
ನಿನ್ನ ಬೆರಣಿಯನ್ನು ನಾನು ತೆಗೆದಿಲ್ಲ.
ಜನಾ, ನೀನೇನು ಹೇಳುತ್ತಿದ್ದೀಯೆ? ಅ ಬೆರಣಿಗಳು ನಿನ್ನವು ಎಂದು ಹೇಗೆ ನೀನು ಸಾಬೀತುಪಡಿಸಬಲ್ಲೆ?
ಇಲ್ಲ. ಆ ಬೆರಣಿಗಳನ್ನು ನೀನೇ ತೆಗೆದಿರಬೇಕು. ನಾನು ಅದನ್ನು ಸಾಬೀತು ಮಾಡಬಲ್ಲೆ.
ಸ್ವಾಮಿ, ನನಗೆ ಸಾಧ್ಯ.

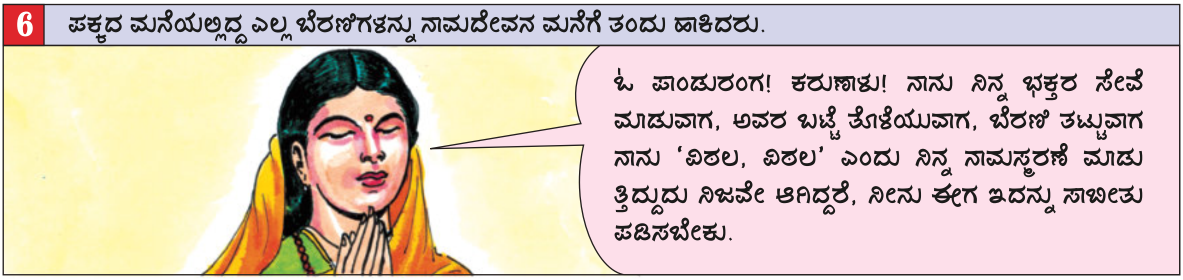
6
ಪಕ್ಕದ ಮನೆಯಲ್ಲಿದ್ದ ಎಲ್ಲ ಬೆರಣಿಗಳನ್ನು ನಾಮದೇವನ ಮನೆಗೆ ತಂದು ಹಾಕಿದರು.
ಓ ಪಾಂಡುರಂಗ! ಕರುಣಾಳು! ನಾನು ನಿನ್ನ ಭಕ್ತರ ಸೇವೆ ಮಾಡುವಾಗ, ಅವರ ಬಟ್ಟೆ ತೊಳೆಯುವಾಗ, ಬೆರಣಿ ತಟ್ಟುವಾಗ ನಾನು 'ವಿಠಲ, ವಿಠಲ' ಎಂದು ನಿನ್ನ ನಾಮಸ್ಮರಣೆ ಮಾಡುತ್ತಿದ್ದುದು ನಿಜವೇ ಆಗಿದ್ದರೆ, ನೀನು ಈಗ ಇದನ್ನು ಸಾಬೀತು ಪಡಿಸಬೇಕು.

7
ಆ ಬೆರಣಿಗಳನ್ನು ಜನಾಬಾಯಿ ಒಂದೊಂದಾಗಿ ನೆಲಕ್ಕೆ ಹಾಕಿದಳು. ಜಾನಾಬಾಯಿ ತಯಾರಿಸಿದ ಬೆರಣಿಗಳು ಬೀಳುತ್ತಿದ್ದಂತೆಯೇ, 'ವಿಠಲ' 'ವಿಠಲ' ಎಂದು ಸದ್ದು ಮಾಡಿದವು. ಉಳಿದವು ಮಾತ್ರ ದಪ್ಪನೆ ಸದ್ದು ಮಾಡುತ್ತ ಬಿದ್ದವು.
ವಿಠಲ...
ವಿಠಲ....

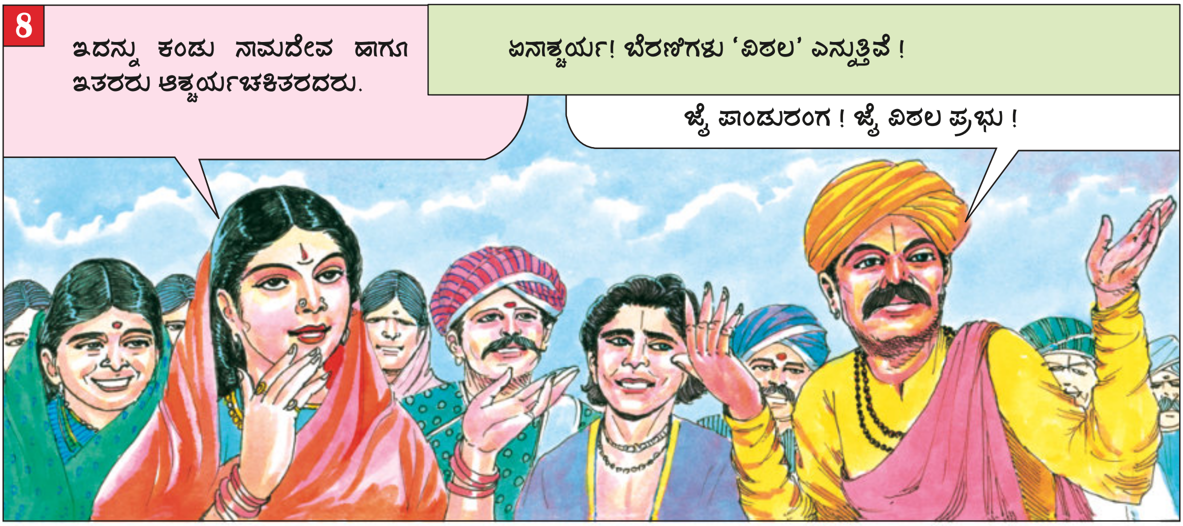

9 ಜನಾಬಾಯಿ ಯಾವಾಗಲೂ ಭಗವಂತನ ಹಾಗೂ ಅವನ ಭಕ್ತರ ಸೇವೆ ಮಾಡುವುದರಲ್ಲೇ ಕಾಲ ಕಳೆಯುತ್ತಿದ್ದಳು. ಆಗಾಗ ಅವಳು ಗೋಪೀಭಾವದಲ್ಲಿ ಮೈಮರೆತುಬಿಡುತ್ತಿದ್ದಳು. ಪಾಂಡುರಂಗನನ್ನು ಕುರಿತು ಅಭಂಗಗಳನ್ನು ರಚಿಸಿ ಹಾಡುತ್ತಿದ್ದಳು.

10 ಒಂದು ದಿನ ರಾತ್ರಿ ಪಂಡರಾಪುರ ದೇವಾಲಯದಲ್ಲಿ ಪಾಂಡುರಂಗನು ಏನನ್ನೋ ಬರೆಯುತ್ತಿದ್ದ. ಆ ಕ್ಷಣದಲ್ಲಿ ಅಲ್ಲಿಗೆ ಸಂತ ಜ್ಞಾನೇಶ್ವರರು ಬಂದರು. ಅವರು ಪಾಂಡುರಂಗನೊಂದಿಗೆ ಮಾತುಕತೆ ನಡೆಸಲು ಬಂದಿದ್ದರು.

11 ಜ್ಞಾನೇಶ್ವರನನ್ನು ನೋಡಿದ ಕೂಡಲೇ ಪಾಂಡುರಂಗನು ತಾನು ಬರೆಯುತ್ತಿದ್ದ ಲೇಖನಿ ಮತ್ತು ತಾಳೆಯ ಗರಿಯನ್ನು ಅಡಗಿಸಿಕೊಂಡ. ಅದನ್ನು ಜ್ಞಾನೇಶ್ವರನು ಗಮನಿಸಿದ. ಭಗವಂತನಿಗೆ ತನ್ನ ಮೇಲೆ ನಂಬಿಕೆ ಹೊರಟುಹೋಯಿತೇ ಎಂದು ಅವನಿಗೆ ಸಂದೇಹವುಂಟಾಯಿತು.

12

13

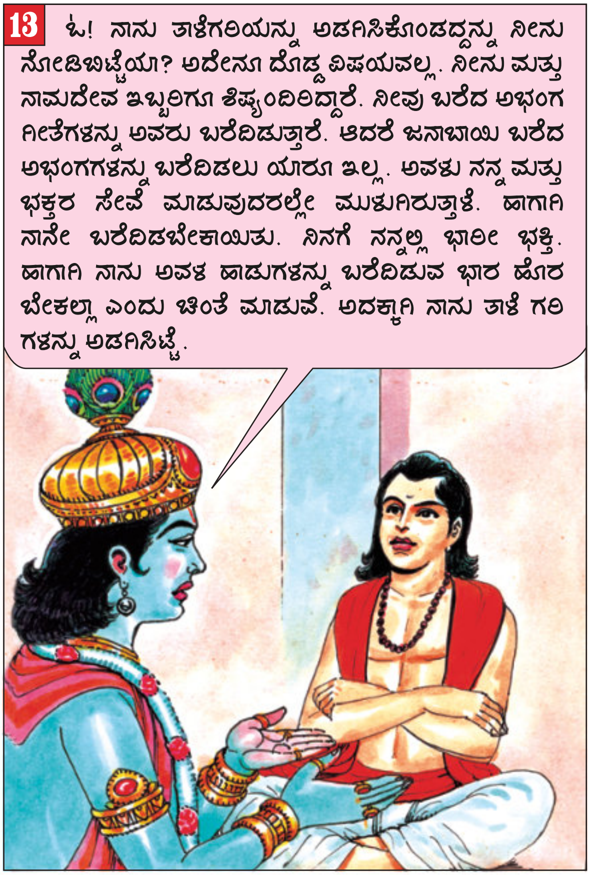

14

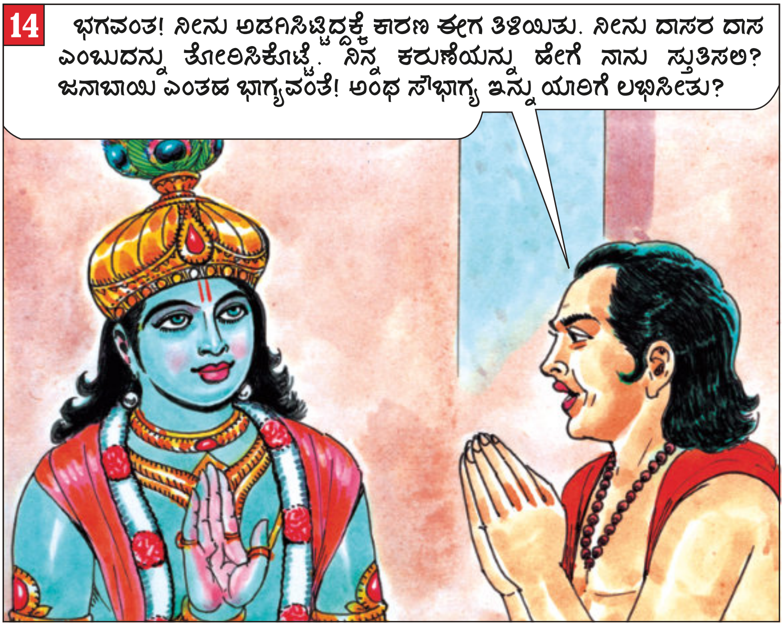

15

ಸಚ್ಚಿದಾನಂದ ಸ್ವರೂಪನಾದ ಭಗವಂತನನ್ನು ಕಟ್ಟಿಹಾಕುವ ಹಗ್ಗವೇ ಭಕ್ತಿ. ಅದು ಭಕ್ತನ ಕೈಯಲ್ಲಿದೆ. ಆದ್ದರಿಂದಲೇ ಭಗವಂತನನ್ನು ಭಕ್ತನು ತನ್ನ ಕೈಯಿಂದ ಹಿಡಿದಿಟ್ಟಿದ್ದಾನೆ ಎನ್ನುತ್ತಾರೆ. ಅವನು ಕರೆದಾಗಲೆಲ್ಲ ಭಗವಂತ ಬರುತ್ತಾನೆ.

— ಶ್ರೀರಾಮಕೃಷ್ಣರು